

אִם אֶשְׁפָּחַךְ יְרוּשָׁלַם...

כנס חיזוק והתעוררות לחיזוק הקדושה והצניעות עקב הפגיעה הקשה

בקדושת ירושלים ועם ישראל. הכנס התקיים בליל ט"ו תמוז ה'תשע"ז פעה"ק ירושלים

"אִז נִדְבְּרוּ יְרָאֵי ה' אִישׁ אֶל-רֵעֵהוּ וַיִּקְשֹׁב ה' וַיִּשְׁמַע וַיִּכְתֹּב סֵפֶר זְכוֹרֹן לְפָנָיו לְיְרָאֵי ה' וַלְחֹשְׁבֵי שְׁמוֹ" מלאכי ג'

שתהיה כזו תועבה בכדי שהאלוקים יכעס עליכם היהודים ויגרש אתכם מן הארץ, שנוכל לפגוע בכם. אנחנו פה קוראים בשם ה' בפני עולם ומלואו, עם ישראל הוא עם ה', עם הנצח. והאירוע הזה שקורה פה ברחובות קריה, אפילו שזה במימונה של ממשלת ישראל, אבל זה לא מייצג כלל את עמ"י האמיתי. הדבר שנעשה היום הוא מוכר, זו טומאה וכל מילות של גנאי שרק אפשר לייחס לזה. אנחנו מוחים בכל תוקף כנגד מי שעושה את הדבר והמסייעים לו. שרשרת אירועי התועבה הללו גורמים לנזקים ישירים בגוף ובנפש לכל העם. ומי שכביכול אמור לדאוג לאומה לא מגלים אכפתיות. זה לא לטובת העם. ומלבד זאת - זה גורם להתבללות, שזה האסון הגדול של העם, ואנחנו צריכים לעשות תשובה. 24 אלף יהודים נהרגו במלחמות עם הערבים במדינה, בתאונות הדרכים מתו הרבה יותר, אבל אחת התופעות הקשות ביותר שלנו - אלה נישואי התערובת, התבללות, ואני עוקב אחרי הנתונים מזה שנים, וכבר לפני מספר שנים הגענו לתוצאה שמאז קום המדינה יותר משה מיליון יהודים אבדו לעם היהודי, בסיבת ההתבללות.

מצעד התועבה הזה מבהא את שם ישראל בעולם, זה מראה שאין לעמ"י כבוד, וכשרואים את התופעות האלו בינינו זה מראה לכולם שליהודים אין עקרונות. ולכן זה מעודד פגיעים, אירוע שכזה מראה שזה הזמן לפגוע ביהודים, וגם האיראנים מתעודדים בכך, נותנים דלק לאיום האיראני. כל מי ששותף כאן בכנס הזה גורם גדולות ונצורות להסיר חרון אף ה' מעל עמ"י.

הרב מנחם זיסמן שליט"א

מורי ורבותי, אחי ורעי הנאספים כאן לכבוד ה' ותורתו הק' שזועקים מנהמת ליבם, ריבונו של עולם, איננו יכולים עוד לישא את החרפה הזאת, את הרישועות הזאת שמנאצי ה' ואויביו באים להרים יד בתורת משה ובאמונה הקדושה בריש גלי, ביד רמה, ובאים להתריס - שהם השולטים כאן, הם לוקחים את ספר התורה, דורכים עליו, יורקים עליו, מבזים אותו ולעני כל, וכולם שותקים. ואלה המעטים שהתאספו פה, באו מסיבה אחת ויחידה: כי כואב להם חלילה כבוד שמים.

ידועים דברי הגמרא במסכת שבת דף נ"ה. שבשעת חורבן הורה למלאך המלשחת להתוות תו על מצעות הצדיקים, שהצדיקים ימלטו בעת החורבן ולא יפגעו. אך לאחר מכן, השתנה הפסק. אומרים על כך חז"ל שמעולם לא קרה הדבר הזה שפסק יצא מאת הקב"ה לטובה והפך לרעה, אלא במקום הזה בלבד, שבתלשחת ידונו להצלה ולאחר מכאן נהפך הדין למשחית. חז"ל אומרים כך: אמר רבי אחא בר חנינא, מעולם לא יצתה מדה טובה מפי הקב"ה וחזר בה לרעה חוץ מדבר זה, דכתיב: 'ויאמר ה' אליו עבר בתוך העיר בתוך ירושלים והתוית תו על מצעות הצדיקים והצניעות, והצניעות על כל התועבות הנעשות בתוכה', אמר לו הקב"ה לגבריאלי, לך ורשום על מצותן של צדיקים תי"ו של דיו שלא ישלטו בהם מלאכי חבלה, ועל מצחם של רשעים תי"ו של דם כדי שישלטו בהן מלאכי חבלה. אמרה מדת הדין לפני הקב"ה, ריבונו של עולם, מה נשתנו אלו מאלו? אמר לה, הללו צדיקים גמורים והללו רשעים גמורים. אמרה לפני, ריבונו של עולם, היה בידם למחות ולא מיחו? אמר לה, גלוי וידוע לפני שאם מיחו בהם לא יקבלו מהם. אמרה לפני, ריבונו של עולם, אם לפניך גלוי - להם כל גלוי? והיינו דכתיב: 'ולאֵלֶּה (למלאכי חבלה) להם באַזְנֵי, עבדו בעיר אחריו וזכפו, אל תחשב עיניהם ואל תחמלם: זָקֵן בְּחֹר וּבְתוּלָה וטף ונשים, תהרגו למשחית, ועל פל איש אשר עליו התו ונשים, ימקדשי תחלו, ויחלו באנשים הקנים אשר לפני הבה' תני רב יוסף, אל תקרי 'מקדשי' אלא 'מקדושי', אלו בני אדם שקיימו את התורה כולה מאלף ועד תיו.

כשנעשו תועבות בחוצות ירושלים עי"הק בעבודה זרה וגילוי עריות בפרהסיא, והאנשים הצדיקים נאנקו ונאנחו במסתרי ליבם, אבל הם לא היו בתוך העיר, לא יצאו למחות, כאב ליבם במסתרים. לא יצאו לצעוק בגלוי: אנחנו מתנגדים, זה מפריע לנו. למה הם לא מיחו? כי לא היה ידוע להם בבטחה שיקשיבו להם, המחאה אולי לא תועיל. אבל מדת

גדול ביותר, באניה שנקראת 'כנסת ישראל', בשעה זו נעשה נקב ענק ומסוכן בספינתו של עם ישראל, אנשים חופרים את החור הזה בשביל להטביע אותה, שערי הטומאה אין אל מי לדבר. אבל אנחנו מוחים גם במסייעים אותם, גם במי שהיו יכולים למחות ולעצור ולזעוק אבל הם שותקים, אנשי הציבור, אנשים בעלי משרות שבהרו בהם בכדי שישמיעו את הקול של התורה, הקול של עם ה', והם שותקים בשתיקה ודומה.

מובא בשם הנועם אלימלך זצ"ל שבמקום שאין ראש - הסיטרא אחרא נהיה הראש. אם ראשי ישראל, מנהיגי עם ישראל לא לוקחים את המושכות והס"א היא שותקת את ההנהגה. ולימים התקשרות היא שקובעת מה מותר ומה אסור, מה טוב ומה רע, מיהו חושך ומיהו אור, מצח הנחש לקח את המושכות, ואם אנחנו שותקים מי יודע מה הם יעשו מחר, הם נלחמים נגד ה' ונגד עמו.

ואגיד לכם דבר, מארגני מצעד התועבה הזה, הם לא המאות או האלפים חולי נפש הטמאים עם כל כיווי הנגאי שמתאימים להם, אלא עומדים מאחוריהם ארגונים גדולים עם הרבה כסף והרבה קשרים וכח. וזרעם, דרך האירגונים הללו הם נכנסו פה בתוכנו, במטרה להוריד אותנו ברוחניות, בכדי להרוס את החברה בארץ ישראל. פעם לימדו אותנו על העיר 'טרויה' שהצליחו לכבוש אותה על ידי מזימה שהכינו לעיר מתנה סוס עץ גדול, ובתוכו היו חיילים חמושים בחברות וקשתות. העמידו את הסוס ליד חומות טרויה מבחוץ, המלך של העיר ואנשיו משכו את הסוס פנימה אל תוך חומות העיר, וכולם היו שמחים, אלא שלפתע יצאו מתוך הסוס החיילים עם החרבות והקשתות, והחלו הורגים במלך ואנשיו, והרוסו את ממלכתו. וככה הם באים בשם הדמוקרטיה והחופש, מכניסים לתוך עיר הקודש לא סוס טרויאני אחד אלא הרבה סוסים, והם שמחים איזה דמוקרטיה מפותחת יש לנו - אנחנו מתקדמים, אנחנו פתוחים, אבל הם לא יודעים שיושבם להם מבחוץ אנשים שמחים לאידינו ומוחים את כפיהם על טיפשותינו, על כך שהצליחו לרמות אותנו, שזה כאלו פתיחות, יפה, דמוקרטיה, וכך הורסים את עמ"י מבפנים. הם שמחים שניצחו אותנו, והעם לא מבין את זה. זה מלחמה, מלחמה שנאבקים כנגדינו בעורמה. בשנים קדמוניות הרומאים גזרו גזירות שמד על הטרורה ועל השבת ועל ברית המילה, וגם היוונים גזרו עלינו גזירות בכדי למנוע אותנו מהתורה ומהמצוות, והיום זה בדיקו אותו הדבר - רק שזה נעשה בערמה.

וש בינינו רגועים עוד יותר, אלו שיודעים שזה רע מאד הדבר הזה, אבל בכל זאת הם מאפשרים את זה. נבחרו הציבור שבכביכול דואגים לציבור, שאמורים להתרע בפני הציבור על הסכנות הקשות הללו, לזעוק ולמחות, מה השתיקה הזו? היה משה שרב חשוב נסע במונית בשעת לילה מאוחרת, והיה פקק תנועה בדרך, כל המכוניות נוסעות לאט ואנשים עומדים על גגות המכוניות וקופצים, מה קרה? הנהג משיב: נבחרת ישראל ניצחו את יוון בכדורגל 2:0, הרב שואל מה השמחה שזרת ניצחו אותנו 2:0? אומר לו הנהג - לא, ישראלי ניצחה את יוון 0:0. הרב אומר לו אני אסביר לך למה הם ניצחו אותנו. היוונים הם שהקימו את התרבות של כל ענפי הספורט למיניהם בכדי למשוך אותנו מן ה' ותורתו החופזה, וזה שיהודים משחקים כדורגל במקום לדרוך אחרי ה' - זה כבר ניצחון עבורם. ואם אנחנו כי"כ שקועים בה זע שאתנו מנצחים אותם - אז זה כבר ניצחון כפול בשבילם. ליוונים. גם היום הם שמחים שהגענו לכוז שפלות, אין אף אומה אחת בעולם, אין תופעה כזו שהמדינה מממנת מספיק ציבור אירוע תועבה שכזה ברחובות קריה, אין כזה דבר. אגלה לכם סוד. כשהתחילו המצעדים אחד מחשובי הרבנים ניסה להפעיל את כל הכוחות בכדי למנוע את זה, הוא פנה לשייך ערבי שמיודד עמו, ובקשו לשתף פעולה עמו במניעת המצעד שהרי זה גרוע מאד גם לדעתם על המוסלמים ולכן ביקשו שיפעל מטעמם לעצור את זה. לאחר כמה ימים השיב לו השייך, דיברתי עם האנשים שלי, אבל הם לא רוצים לפעול דבר. אדרבה, הם רוצים שזה יקרה,

הרב אלדד שמואלי שליט"א
ברוכים הבאים - ידידי ה' וחושבי שמו שבאו להשתתף בכנס המחאה וההתחזקות כנגד מצעד הטומאה. היום הזה יום ט"ו תמוז ה'תשע"ז, אנחנו עושים מצד אחד כנס התחזקות ותשובה, כשהם עושים זה לעומת זה - צעד זה תועבה וקלקול.

מדוע ראינו לכוון להתכנס? כתוב בגמ' 'הוראה סוטה בקלקולה זיזר עצמו מן היי', לימדונו רבותינו ז"ל שכאשר נעשים חטאים בעולם הרי א"א להישאר באותה מדרגה, האדם צריך לחשוש שמא משך גם הוא לחילה, לאותו החטא אם מעט ואם הרבה, אז לכן עליו להזיר עצמו מן היי, לגדור עצמו. זה נאמר כאשר ישנה סוטה אחת, וכשיש סוטים הרבה בר מינן על אחת כמה וכמה. לכן אנחנו עושים פה כנס של התחזקות ותשובה. וכפי שאמר אחד הצדיקים, אינה דומה עיר הקודש שלפני המצעד לירושלים עיר הקודש שלאחר המצעד, אירוע התועבה גורם למציאות אחרת לגמרי. ירדה טומאה לעולם, אז לכן האדם צריך לגדור את עצמו ביתר שאת וביתר עוז, להתחזק בשמירת העינים, שמירת המחשבה ומסירות נפש לעשות רצון ה', זו הסיבה שהתכנסנו פה היום, כדי שנצא מפה מחווקים, וגדורים יותר, שמורים יותר, ונחושים יותר להיות עבדי ה'.

וסיבה שניה שהתכנסנו פה - זה המחאה, שלא יגידו 'מדשתקי רבנן, שמע מינה ינחא להו', אם הרבנים שותקים כנראה הדבר נוח להם ומוסכם עליהם חס ושלום, אם אין זעקה מצדינו - אז יגידו: 'מה אתם רוצים?' הם מסתכלים עלינו בזכוכית מגדלת ובודקים - אם החרדים שותקים, אזי אפשר להתקדם קדימה, אם הם עושים צעקות - צריך להארה.

כמה פעמים כבר שמענו על כך שאלה הם השיקולים שלהם, היה באחד הפעמים שהם רצו בדיקו לדעת מה האדמו"ר מגור אומר, ומה דעתו של הרב אלישיב, האם הוא יצטרף למחאה, האם הוא יקרא להשתתף במחאה, והאם הוא יהיה נוכח במחאה וכו', ואם כן אז המשטרה תגיד אין לנו יכולת להשתלט על הדברים, ואז יתבטל לאו יצטמצם האירוע, אבל כשהם רואים שאין פוצה פה ומצפצף מבין הדתיים - אז הם צועדים. אנחנו צועדים 'מי יעלה בהר ה', והם צועדים במצעד הסיטרא אחרא. ולכן אנחנו מתכנסים פה להגיד שלא ינחא לנו, אנחנו כואבים כאב גדול. ה' יתברך ברא אותנו לכבודו, והיום, ביום מר זה נפגע כבוד ה' בצורה קשה שאי אפשר להעריך. יש לדעת שהיום זה לא מה שהיה פעם. היום כל דבר שנעשה - זה לעיני תבל ומלואו, והאירוע שלהם המתקיים היום עובד בשידור חי וישיר בכל קצוות תבל. בכל קצוות העולם יושבים גוים שאמרים: 'הוא העיר כללית היופי? העיר הקדושה ביותר בכל העולם! הזה הוא עם ה' שעמדו רגלי אבותינו על הר סיני?' איזו בושא, איזו כלמה, עלינו לבכות, עלינו לזעוק ולקרוע את בגדינו, הקב"ה בראנו לכבודו, ועכשיו מבזים את כבודו עד עפר.

בשנים קודמות עשינו מחאה ברחובה של עיר בכך השבת, והכנס שעושים פה היום עובר בלויין לכל קצוות הארץ והעולם, אבל לא בגלל שהשנה האירוע פחות גרוע. ההיפך הוא הנכון. הם קיבלו תקציב של עשרה מיליון ש"ח, בכדי לממן שמירה ומשטרה וכל מיני דברים, ובמקום שהממשלה תממן בכסף הזה רופאים, תרופות ואנשי מקצוע שיפאפו אותם ממחלתם, עוד נותנים להם מיומן וכספים בשביל להברות אותם, פה המנווגעים הללו. אי אפשר כלל להבין מה קורה פה. השנה זה לא פחות חמור, השנה הם עושים מזה מה שהם קוראים לזה 'אירוע לבינלאומי', בר מינן, איזה חילול ה' נורא שאי אפשר לתאר ולשער שישאל כשירודים הם יורדים מטה מטה, ואנחנו פה משתתפים במחאה בעזרת ה', ועולים מעלה מעלה.

אנחנו התכנסנו פה כי 'ישראל ערבים זה לזה', הזוה"ק אומר על כך - משל לספינה ששטים בה אנשים רבים ואחד הנוסעים עושה חור בתאו, גוערים בו: 'מדוע אתה נוקב את הספינה והוא טוען להם אני רוצה שיכנסו המים לתא שלי בלבד. אומרים לו: 'טיפש שכמותך, הלא כולנו באותה האניה, החור בתא שלך יטביע את כולנו!' מורי ורבותי, כהיום הזה ובשעה זה שאנחנו פה, הם במצעד ברחובות עיר הקודש חופרים ועושים חור

הדון טענה לפני ה' שמכיון שזה לא היה ידוע להם, לכן אין זה סיבה לפטור אותם מחובת המחאה, אם כן מדוע הם שתקו, מנין היה להם שהמחאה לא תועיל, ולכן יצא גור הדון לרעה יומקדשי תחלו', שהורענות החלה דוקא בצדיקים. וגם אנתנו, מורי ורבותי, נמצאים במצב שבעין זה. חושבים שהמחאה לא תועיל, ולכן רבים נמנעים מלמחות. אבל דעו לכם אחי, המחאה שלנו מועילה עד מאד, ואם תשאלו למה בכל זאת המצעדים מתקיימים שנה אחרי שנה, התשובה לכך היא מפני שהמחאה לא מספיק חזקה ולא מספיק ברורה. אבל אותם המעטים שמוחים וזועקים מדי שנה בשנה הם אלו שעוצרים את הזוועה, שהתועבות לא יתפשטו יותר ויותר. ושתדעו לכם, היתה שנה שהמצעד המגעיל והמתועב הזה עבר ברחוב בר אילן, עם השלטים והתופים שלהם, כן כן, ברחוב בר אילן, כי זה מה שהם רוצים, להגיע לרחוב בר אילן, להשחית אותנו. אבל זה לא ממשך הלאה, מדוע? כי יודעים שעל זה תהיה מחאה גדולה, הציבור יתעורר, אז זה הכל תלוי לפי מימד המחאה. וכפי גודל המחאה כך פוחת החטא, ביחס הפוך, ולפי מעוט המחאה כך יגדל החטא.

היתה אף שנה אחת שבה הרשעים הארורים הללו שבוטטים ויורקים כלפי מעלה, רצו להגיע לכותל המערבי, ישמרו ויציל, עם התהלכה שלהם, אבל בית המשפט שלהם עצר את זה! למה הוא עצר את זה? הרי לא דמוקרטי! דמוקרטיה פה! מותר הכל, אסור רק לדבר כנגדם. מי שפוחת פה כנגדם אולי ואבוי. אז למה עצרו את זה? כי הם ידעו שיעד כאן, בקדושה הזאת הציבור יצא מנצחוננו.

דוגמא נוספת - בעיר באר שבע השנה, החליט רב העיר שהוא לא נותן לדבר הזה להתקיים והוא יצא חוצץ נגד זה בחירוף נפש, הזעיק את כולם למערכה. ואכן בית המשפט הורה שלא לקיים את התהלכה בעיר באר שבע, בעיר האבות, אשרי לה לעיר האבות שהאבות הקדושים מתפארים בה על כך שמנועו את התהלכה המתועבת ברחובה של עיר.

אוי אחי ורעי, אבל ירושלים, ירושלים עיר קדשנו ותפארתנו, העיר שחלמנו אלפי שנים להגיע אליה, מה זאת היתה לה? במקום הקודש הזה, שכה ציפינו וחלמנו, כמה חשקו אבותינו להגיע לארץ הקודש ולנשק את עפרה, על הסוכות שלהם תלו מידי שנה את השלט עם הפסוק: 'אם אשכח ירושלים תשכח ימיני'. בכל נישואין שובר החתן כוס לומר שהשפחה לא שלמה, כי החתן והכלה נפרדים, ה' עדיין נפרד מעירו, החתן שובר את הכוס ואומר אם אשכח ירושלים תשכח ימיני. אוי, ירושלים עיר קדשנו, שובל תפילה משלשת תפילות היום אנתנו מתפללים: ולירושלים עירך ברחמים תשוב, ותשכון בתוכה כאשר דברת. וכסא דוד מהרה לתוכה תכין, מה זה 'כסא דוד'? הארזי"ל מסביר שזו תפילה על משיח בן יוסף, יסוד הקדושה, שארמיליה הרשע לעיר ירושלים אותו יסוד. אבל כיום ברחוב דוד המלך בעיר ירושלים עדיין צועדת לה בגסות, ובחוצפה, וברשעות שאין כמותה, התלוכת רשע. הרשעים יודעים איפה לפגוע ואיפה להכאיב.

ובכל שנה המוחות השטניים שלהם בוחרים יום מסוים להדגיש את לבוין. הם יודעים טוב את מושגי היהדות, ואולי יש ביניהם גם כאלו ששנו ופירשו שקשים מכולם. הם יודעים לעשות את זה בזמנים הכי מכאביים. השנה למשל בתל אביב עשו את תהלוכת האנצה שלהם, הענקות, ביום כ"ו באייר, היום של יסוד שביסוד מספירת העומר. היו שנים שהם עשו זאת בירושלים בטי"ו באב, בכדי לנאץ את תורתנו הקדושה, ולחרפה ולגדוף. והשנה הם בחרו להם את יום ט"ו בתמוז, הם יודעים את מה לבחור, זהו יום הארציטי של רבינו הקדוש רבי חיים בן עטר, עליו השלום, קדוש עליון, מקדושת הדורות שהיו לעמ"י, שהבעש"ט אף העיד עליו שנפשו קשורה בנפשו, שחסידי ואנשי מעשה לומדים בכל ליל ששני, עוסקים בתורה והאוה"ח הק' בשקיקה, והאוה"ח נחשב מאבות החסידות למרות שלא היה מעולם בקהילות החסידים, אבל הם רואים בו את מורה דרכם.

מורי ורבותי, איפה הם כל החסידים של האור החיים הקדוש?!! האוה"ח הק' מזהיר ואומר שפעמיים הוחרגנו בתורה הק' ולא תקיא הארץ אתכם בטמאכם אותה, בפעם אחת זו אוזרה לעושי תועבות ארץ מצרים וארץ כנען שהארץ תקיאם, ואילו בפעם השניה האזרה מכוונת לאלה שלא חוטאים אבל יודעים שיש תועבות ולא מוחים כנגדם, שותקים. איזו אוזרה נוקבת יש לנו בדבריו! 'הא למדת שאם לא יהיו נשמרים המצוות בארץ הקודש תקיא הארץ גם את השומרים. למה? על שלא מוחים באלו שלא שגרו. והשאלה אם כן נשאלת כבאב לב, אחי ורעי, אילו היה איהו אדמו"ר קורא לבוא ולהפגין בחירוף נפש, למחות כנגד המצעד, הלא כל החסידים שלו היו מגיעים, בלי חשבון, אז איפה הם כל החסידים של רבינו האור החיים הקדוש?!! מכל החוגים - כולם מעריצים אותו, כולם יודעים שהיה איש מופת, איש אלוקים קדוש, כולם עולים לציונו הק' להתפלל על קברו שהי' יושעים בכל מה שנצרך, אבל איפה אנתנו, רבותי, שכהאור החיים הקדוש צועק אלינו: אל תשתקו! תמחו! איפה כולנו? איפה כל החסידים שלי, למה נאלמותם דום?

להתאבל על כבודה של ירושלים, במקום שבו מרן הרב עובדיה יוסף זצ"ל זעק: כולנו נצא להפגנה! לא נסכים לזאת, **ותבואו ותטמאו את ארצי ונחלתי שמתם לתועבה**, 'כי יהודי אמתית, עם לב יהודי, לא יוכל לסבול את זה. אבל היום נרדמנו והתקורנו, לא אנתנו מפתחים שאם אנתנו לא נצעק אנתנו גם עלולים להתקרר.

כאן במקום הזה יוצאת הזעקה מלבו של כל אחד ואחד לאבינו שבשמים: אבא שבשמים, תראה בעינינו, אנתנו לא שותקים, אנתנו צועקים, אנתנו מביעים את מחאתנו וזועזוענו בגלוי וברבים בלב ירושלים, איננו רוצים להפגש עם החללות ההם פנים בפנים, אבל פה אנו עושים זאת בפירסום גדול, למען ישמעו ידעו ויכירו שישנם יהודים שזה כואב להם, שיש יהודים שלא מסכימים, ובשכר המעטים שכואב להם, שלהם יש שייכות לכבוד ה' יתברך ותורתו הק' - זה מגן על כל הכלל כולו.

אזכיר רעיון על פרשת השבוע, פרשת פנחס, הרשעים ידעו גם לכונן על הפרשה, הם בחרו דוקא את השבוע הזה. שם אמר 'אשר קינא לאלוקיו', הרב רומפלער שליט"א ביאר את המילים **אשר קינא לאלוקיו** במשל לשני אנשים מבוגרים יהודי בבית כנסת והיתה מריבה ביניהם, וקם יהודי אחד צעיר לסייע עבור אחד מן השנים, נגשו אליו אנשים ושאלו אותו, אם שני יהודים ישישים מריבים זה עם זה, ומדוע אתה מתערב במריבה שבין השנים. אמר להם האדם הצעיר, אותו שאני מתערב למענו זה לא סתם מישוהו, זהו אבא שלי, אני לא יכול לעמוד בצד כמישישוהו רב איתו ומציק לו, אני מחויב לצאת לעזור לו. אה, אז מה אבא שלו? זה מובן.

פנחס קם מתוך העדה, אדם בלתי מוכר, לא נשיא ולא דין ולא ראש בית דין, ועשה מה שעשה. ושאלוים אותו מה לך להתערב בעסק הזה? אתה רואה את משה רבנו? הוא עומד בצד, אהרן הכהן - בצד, נחשון בן עמינדב בצד, כל צדיקי הדור בצד, אז מדוע אתה קם ועושה מעשה? מנין לך העוז? אומר שם פנחס, **אשר קינא לאלוקיו**, זה האלוקים שלי, אני חש קירבה אליו, אינני יכול לסבול כאשר מנאצים את דתו בפרהסיא. לכן עשיתי מה שעשיתי. זה ענין של הרגש. הלכה ואין מורין כן. כי מי שלבו חם - הוא זה שמביע את כאבו.

נפגל לה' שייאה ויבט על כל היהודים בכל אתר ואתר ואיכפת להם, שזועקים ומתפללים, שכואבים, שהי' יראה בעלצם ובשברונם ובזכות זאת, בשכר הכאב הזה, הי' יבטל את כל התכניות המרושעות של הארורים הללו, שרוצים לטנף את עמ"י ולעקור כל זיק של קדושה מעמ"י, ויוצאים במלחמה גדולה נגד ה' ותורתו, יכלם ה' מתחת השמים, מי שיכול לחזור בתשובה - שיחזור בתשובה, ומי שלא - הי' יכלה אותו וישמיד אותו מבנינו כמו שכתוב 'כי לך האיש אשר הלך אחרי בעל פעור - השמידו הי' אלוקים מקרבך, **ואתם הדבקים בה' אלוקים חיים כולכם היום**. ונזכה לראות בישועת ה' והתגלות משיח צדקנו במהרה בימינו אמן.

הרב יובל עובדיה שליט"א

כתוב בפסוק ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשיו והיתה לה' המלוכה. כפי שמעתי מהרב דניאל עשור שליט"א, אם נדקדק בפסוק, נבין את המאבק האמיתי שלנו, המלחמה הגדולה לפני בוא המשיח. אנשים סבורים שהערכים הם הסכנה הגדולה עבורינו. אבל חז"ל אומרים לנו שעשיו הוא הסכנה הגדולה, עשיו זה אדום, זה רומי, עשיו - זה תרבות המערב, העולם הגובר על ימינו, אלה שזכורות תומכים בנו אך מסיתים את הישמעאלים נגדינו. ערבי הולך לפי מה שמסיתים אותו.

המלחמה העיקרית היא המלחמה הרוחנית. כל התועבות שבימינו זה בא מתרבות עשיו, תרבות יון, שלא הסתיימה, שלא נעלמה עד ימינו. עשיו נמשל לחזיר שחטף את עצמו שכביכול הוא כשר אך הוא טמא. יעקב אבינו ביקש בתפלתו: 'הצילני נא מיד אחי, מיד עשיו', כלומר עשיו המתחזה כאילו הוא אחי.

רובם ככולם של התועבות שיש כאן בארץ, זה בא מהשפעת של הכנסה, מאמריקה, עשיו, בשיתוף עם הערב רב, מעודדים את המתירות, את הפריצות, את המודה, ובכך מטמאים את אדמת ישראל, והם עושים את זה במודע ובכוונה, אך בהסתר, 'מאחורי הגב', כלפי חוץ מבקשים סליחה מהיהודים על הצרות שעשו להם.

חז"ל אומרים שיש הכוחות של היסטריא אחרא - זה הכל בא מכת הברכה של יצחק ליעקב ועשיו, שהוא אמר לו: 'והיה כאשר תרד ופרקת עולו מעל צווארקי', שאם יעקב פורק עול תורה ומצוות - עשיו שולט, אם יעקב שומר על התורה והמצוות ושומר על דרך הישר, כוחם של עשיו וישמעאל בטל ממליו. הכי רק המקלות, אבל השורש של הכל, ההשפעה הכי גדולה בעולם זו ההשפעה שיש בכח התנהגותו של היהודים ובמיוחד שומרי התורה והמצוות. אם גוי עושה איהו מעשה תועבה, זה בודאי בגלל שיהודי השפיע עליו לרעה, הורה ליהודי עושה דבר תועבה זה. בגלל ששומרי התורה לא שומרים עליה כראוי. והחזון איש כבר אמר לנושים בזמן 'גזירת גיוס בנות' שאם הן היו מפגינות כנגד תופעת קיצור החצאיות

שהיתה בשעות אזי לא היתנם צרכים להפגין כנגד גזירת גיוס בנות לצה"ל, הי' ירחם. רובם צריכים למחות, ואם מדברים על מצעד הגאווה, מאיפה יש להם את הכח לעשות את זה? מדוע ניתנה להם הרשות מלמעלה? התשובה פשוטה: כשהולכים ברחובות החרדיים, גאולה, רבי עקיבא, מונסי, לייקווד, בורו פארק, שם רואים את מצעד- הגאווה של בנות ישראל הכשרות, ממילא יש גם את מצעד הגאווה של החילונים.

אם בת ישראל הולכת בחוסר צניעות, חשופה למחצה, מה אפשר להגיד? שהיא שוגגת! הלא מלמדים אותן שכל כבודה בת מלך פנימה, שהצניעות והקדושה זה הדבר הראשון במעלה של עם ישראל, וזהו היסוד והשורש של כל היהדות וכל עם ישראל. זה קל לבקר את החילונים, ובודאי שאם עושים אלימות נגדם אין בזה שום תועלת, אבל מה עם מצעד-הגאווה שצועד כאן בגאולה? האם אנתנו מוחים כאן נגד הפריצות החרדית, נגד החצי לבושות שהולכים בראש חוצות, חצאיות קצרות, בגדים צמודים, שער מתנופף המכונה 'פאה'! למה לא צועקים על זה?!!

לפני כמה שנים, כאשר רצו לגייס את בני הישיבות, באו כמליון אנשים לירושלים להפגין כנגד זה. כיו הצלחה! אבל אני שואל: מדוע לא הצלחנו לגייס אפילו אלף איש כנגד הפריצות שיש ברחובות החרדיים?!

רואים רב שהולך עם שטריימל, ולידו גברת חסרת צניעות עם שער מתנופף, חצאית קצרה, ובגדים צמודים, ומתחילים מיד להתפלפל איזה רב מתיר או לא מתיר. זה זאת תמחו! זה הרבה יותר חמור, זה מוזר, זה בן תורה! איפה השפעה של בן תורה לעומת חילוני שתוי מסכן מתל אביב? אין להשוות! מי נתן את הכח לרשעים לעשות את מצעד-הגאווה? הקב"ה. ולמה הוא נתן להם את הכח? מי זה שיכול להשפיע על הקב"ה? האם הישמעאלי? האם בן עשיו? החילוני? אולי קצת, בקושי. אבל יהודי חרדי בן-תורה שעושה חשבון נפש ומתחזק ומחזק את בני ביתו וסביבתו, והוא מוחה על מה שקורה, זה עושה רעש גדול בשמים. אבל היצה"ר בעורמתו הצליח להדיט אותנו לדברים אחרים.

דוגמא נוספת, ישנם אירגונים שמזעזעים אותנו עם סיפורים על מאות ואלפי נשים יהודיות שנשואות לערבים לא עלינו, וילדיהן זה 'אחמד' ו'מוסטפה'. אבל זה עדיין לא הכי גרוע, כי הילדים שלהם עדיין יהודים. הלא אין גברים יהודים שהולכים עם ערביות, אלא ההיפך, והילדים - יהודים, וכמו כן יש להניח שהיא סובלת ממנו ואולי היא תברך ממנו בסופו של דבר.

אבל כמה מיליוני גברים יהודיים חיים עם גויות נוצריות? לא הולכים אמנם מכות, וחיים טוב, ויש להם ילדים ונכדים, בחנוכה - חנוכה, ובחג המולד - עץ אשוח, וכל העתיד שלהם, הנצח שלהם - הלך לאבדון. אם יש אלף ילדים בשם 'אחמד', אבל יש לעומתם מיליונים של ילדים בשם מייקל, וכריס, וקתרין, וכריסטינה, מיליונים שהלכו מעמ"י. והיצר מבלבל אותנו שנשכח את כל זה. את השואה הזאת בארצ"ב באים בגאים ונחמדים את האירגונים לקחת כסף ומתורמים להציל את היהודיות האלה הנשואות לערבים, אבל ליהודים בארצ"ב לא דואגים. צועקים הרבה על האייפונים, וגם אני צועק על זה, זה חמור, אבל מצד שני החרדי הולך ברחוב רבי עקיבא, ומולו באה דמות, לא על מסך קטן, אלא בגדול, בתלת מימד, עם ריח, ועם שיער מתנופף, מסך ענק, אבל לא מדברים נגד זה כלום. מה היצה"ר עשה? הוא לקח את הרבנים, שכולם יצחקו על האייפונים. אך האם אפשר להשוות את זה לפריצות של הרחוב, הרחוב החרדי?!

אני מדבר עם אברכים ובחורים ובני ישיבות, אני מדבר איתם בגובה העינים והם מספרים לי, אומרים לי בגילוי לב, תלמידי ישיבה ממשפחות טובות, שהם רואים סרטים. ואני שואל אותם: יומה עם שמירת העינים? אז הם עונים לי: מה אתה מדבר? מה שאני רואה ברחובות אלעד ובני ברק זה הרבה יותר גרוע מהסרטים! **רבותי, תתעוררו! יש פה מצעד-גאווה מתחת לאף שלכם**: איפה המחאה שלכם? איפה ההפגנות, המודעות, חלוקת פליירים? אני עושה זאת במשך שנים כמעט לבד, אומרים שאני משוגע. יש לי מערכת כריזה ואני מסתובב באלעד בכל יום ששני, עם הכריזה, חידלו עם הפאות של ימינו, ובגדי הפריצות, וגם עם האייפונים, תחזרו בתשובה, תתקדשו!

למה מתעלמים מזה, הרי זהו השורש! זה הגורם למצעד הגאווה החילוני! ואילו הי' היה רוצה - ברגע אחד היה מחטל את זה, אך לכל הפחות אנתנו צריכים לעשות השתדלות, שגלך לכיוון, שנבדוק ונתקן הצניעות אצלנו בבית ואז כל הקליפות יפלו, ולא רק מצעד הגאווה, אלא כל הרשעה תכלה כעשן מן הארץ. לא תהיה להם זכות קיום בכלל. הכל ייעלם. אני יהודי עושה תשובה, ובפרט את בן תורה עשה תשובה, זה פועל בשמים. אשה רבנית, מוכזבת, שהולכת ברחובות העיר, היא צריכה ללכת בחומרת הדין, לפני משורת הדין וללכת ביותר הקפדה על צניעות מנשים אחרות. האם אין זה 'גאווה' כאשר אדם הופך להיות רב עיר, ואז אשתו 'תופסת פוזה', הכל קצר, צמוד. למה? כי בעלי אדם כבוד הרב

שליט"א... האם אין זו גאוה? וכשיש תופעה שהחצאיות הופכות למיני, מעל לדרך, נשות אברכים, האם אין זה גאוה? האין זו תועבה? אנתנו מוחים על מצעד הגאוה שיש בתל אביב אך יותר מזה יש למחות על מצעד הגאוה החרדי. וחיבים לחזור בתשובה על זה, וצריך להתחיל למעמלה, ולא להתייבש. צריך למחות ולהגיד את האמת בפנים, יצומת מארץ תצמח, אי איפשר לטשטש, כי בסוף זה יקרה ויעלה. במיזה מגזר יש הכי הרבה אסונות, אתם יודעים? המגזר החרדי! יתומים, אלמנות, תינוקות של בית רבן בני חצי או חצי שנה מסתלקים, ודאי הכל חשבוניות שמים, אבל למה? למה רבו כ"כ הקרבנות בציבור החרדי? למה? אנתנו יושבים ושואלים: 'למה, מה עשינו צב? אנתנו צדיקים? מה הבעיה? נותנים תרומות, לומדים תורה, מתווכחים עם החילונים על דרכם הרעה, אז למה? למה אתנו?' אבל התשובה אחת ויחידה: זה תורה לא הולכת עם קדושה - הקב"ה לא רוצה את זה. הרב שך זצ"ל כבר אמר זאת שאם בני תורה ונשותיהם לא חיים בקדושה, צניעות, שמירת-העניים, הלבוש הראוי וכו' שכל זה הוא פגם היסוד - אזי כל התורה, כל שיעורי התורה - הולך לסיטרא אחרא. וכך גילו את תרמיתו של שבתי צבי, למרות שהיה גדול בתורה בנגלה ובנסתר, אך ראו שאיננו בקדושה, ומה הבינו שהוא משיח שקר. אם אין קדושה לא יעזרו שום דבר.

אנתנו חייבים לתקן את הדברים האלה אצלנו כדי למנוע את מצעדי הגאוה. זה התיקון שדרוש הדברים. אני מקוה שמדברי שיוצאים מן הלב יכנסו ללבבות, זה כואב לא רק לי אלא גם להרבה אנשים שמדברים עמי. הז"ל אומרים 'הן גאלתי אתכם אחרית כראשית, הגאולה האחרונה תהיה כמו בגאולת מצרים. שם - לא כולם יצאו, רובם לא רצו לעזוב את הצללים ואת השומים, לא רצו להתנתק מהחומריות ומהסומאה, למרות שלא שינו שמם ולבושם, אבל לא היו מוכנים, לא רצו לצאת עם משה למדבר-סיני שאין שם כלום רק תורה. וחלקם הגדול מתו במכת חושך. וגם בגאולה האחרונה לא כולם יזכו, השאלה היא האם אנתנו מוכנים ומוכנים לקבל את המשיח, אם אנתנו מוכנים להתנתק מהסומאה. יהי רצון שבע"ה נזכה כולנו לגאוישי שזוכה לקבל פני משיח עוד בשנה זו במהרה בימינו אמן.

רבי יוסף יואל קאהן שליט"א

האדמו"ר דקהילת מבקשי אמונה. נכדו של הק"י בעל השומר אמונים זיע"א שלום וברכה לכל הציבור הקדוש. ראשית, נפתח בדברי החת"ס בדרוש לז' אב על הפסוק "על זה ציון ששמים שועלים הלכו בו", אתה ה' לעולם תשב כו', והוא מביא על כך את המדרש על דברי אסף בתהילים, "קומו ה' ריבה ריבך, זכור חרפתך מני בני כל היום". אמר הקב"ה, עכשיו איני קם, אבל מתי אקום? "משוד עניים מאנקת אביונים, עתה אקום יאמר ה'". א"כ במקרא מובא שעל ריב וחרפתו - ה' לא קם לדון עמים, אבל ישנה הבטחה שעל שוד אביונים יקום ה' לשפוט ולדון. על כך אומר החת"ס, אוי לנו שנתקיימו בנו מה שהז"ל אומר במסכת סוטה, "בית ועד יהיה לנות", שכאשר בעו"ה במקום הישיבות הגדולות וקבוץ חכמי ישראל שהיו מלפני מנהיגי עם ה', עתה יושבים בראש אפיזקותים המפחכים הקערה על פיה, והתמלכדים שותים את המים המרים שלהם, ושם שמים מתחלל כידוע. ושם החת"ס מאריך מאד בדיבורו איפה נבוא ולא יתקן מרוב חילול ה' הגדול, ועל כך אומר המדרש, 'אלוקים אל דמי לך', אם אתה דומם - הלא אנתנו איננו דוממים, אנתנו צועקים. שהרי הקב"ה הבטיח שכל זמן שיש לנו להתקיים - הקב"ה מחכה לנו שנקום וננקם, אבל כאשר מצדנו זה לבתי אפריי - אזי הקב"ה בעצמו מבטיח שהוא יתקומם. וא"כ כל זמן שהיו צדיקים קדושים איתנו, אנשים שטורים שהיה איכפת להם מחילול שיש, והם הכריזו שאין לנו שום שייכות עם הרשעים עם עוברי העבירה, אז הקב"ה מחכה עליהם, אבל היום שמשם כבוד ה' מושפל ומבוזה בתכלית הבזיון, אזי אנתנו יכולים לבוא אל ה' ולומר לו: רבש"ע, אין לנו כבר כח, המחטיאים, הרשעים, האפיקורסים, הרימו ראש, המצב נורא ואיום, ואין לנו שום כח, ואף כשכבר יש מחאה, כמה אנשים כבר שומעים את הדיבורים שלנו, על מי יש לנו השפעה? המחטיאים האלה שלקחו את כל השליטה על א"י עושים כחפץ לבם להחטיא ולבזות שיש, ומצב שיהיה לא היה מעולם, שאף שתמיד היה די והותר חילול השם, אבל היה איזשהו גבול יעד כאן תבוא, אבל היום הם פורצים על גבולות שבועלים, הדברים ממש צועקים בעד עצמם, כל מי שיש לו טיפה של שכל בקדקדו מרגיש שזה יצא מגדר האנושיות. עד מתי, עד מתי רשעים ה', עד מתי רשעים יעלוזו, עושים צחוק ולעג מכל דבר של קדושה, חמור ככל שזה יהיה. ורואים שגם לקחו את עצמם כיום לגיטי את בני השיבות, וזה אומר שהם לא רוצים שיאשר אפילו טיפה של קדושה, לא נחה ידעם בכל יושבי הקרנות שיש להם, זה לא מסיפיק להם. כי הם משתוקקים לסגור את כל התורה כולה, לעקור אותנו ולעשותנו גוים מגורים. הגמ' בחגיגה אומרת בדרך ה' ע"ב, על הפסוק "במסרתים תבכה נפשי מפני גוה", והגמ' אומרת

בחדרים הפנימים הקב"ה בוכה כביכול, ואילו בחוץ שם יש שמחה, שזה בחינת 'עוזו וחדוה במקומו'. והגמ' מפרשת מפני גוה, מפני גאוה של ישראל שניטלה מהם וניתנה לאומות העולם, וצריך ביאור מה הכוונה בזה, וכי אין דבר אחר לבכות רק על הגאוה של ישראל שינתנה לגויים:

אלא שבדורות הקודמים בכל דור דור ידענו שעם ישראל הם הכי קדושים, הכי צנועים וטהורים, התגאיו עם הצניעות, עם הקדושה שלנו, כפי שהקב"ה תמיד משבח את עם ישראל קדושתם, ואת המעלה הגדולה של בנות ישראל יכל כבודה בת מלך פנימה, הצניעות ושמירת העניים ושמירת הברית, ועוד יש גאוה בעם ישראל שאין כוחנו אלא בפה "כי מי גוי גדול אשר לו אלוהים קרובים אלוו כה" אלוהים בכל קראינו אלו"ו, ומפרשת בתרגום שהקב"ה מקבל את התפילות שלנו, זו הגאוה שלנו, שאין אף אומה ולשון שיכולים להתפלל ולפנות להקב"ה והקב"ה יעושה עסקו מכל מילה שלנו. אנתנו, עם ישראל, יש לנו כוח לכבוש את המלחמות למטה ולמעלה מכל המלאכים המטורגים. "ומי גוי גדול אשר לו חוקים ומשפטים צדיקים", זה התורה הקדושה שהיא הגאוה שלנו, "רוממות קיל בגרונו וחורב פימות בידם" שיש לנו כוח ללחום את כל המלחמות בפה שלנו, בתורה ותפילה, וכן כח הקדושה והטהרה והצניעות ומעשים טובים.

לעומת זאת, הגויים, הגאוה שלהם היא בידים, ידי עשיר, ומתגאים עם הפסוק שלהם עם הסתגים והתותחים שזה צבעוע ילדים, אפק אפסים, אין לה שום משמעות לעומת הכח שלנו בתורה ותפלה וצניעות וקדושה.

אבל היום שולחים את גאוותן של ישראל, אלה הכופרים מחטיאי הרבים, מינים המורדים על ה' ועל משיחו, עושים צחוק מכל דבר של קדושה, הלא אפילו אצל הגויים זה דבר מאוס, הם הגויים יודעים שיש דברים שצריך לתת להם גבול, ועוד רוצים לצרף את בחורי ישראל לעיני הגאוה שלהם, להכניס אותם אל הצבא שלהם, שזה מעשה גויים ידי עשיר - על חרבך תחיה! זה הכוח שלהם אבל הגאוה שלנו זה לבוא להתפלל כל יום ולקדש את הפה שלנו בתפילות ובקשות ובתורה הקדושה כמו שכתב האור החיים הקדוש על הפסוק "לכני ישכר לפלוא משפחת הפלוא, לתלוע משפחת התולע". התולעת אין כוחה אלא בפה, גם במידת העונה להתפלל ללמוד כמו תולעת ולהפריש את פיו מכל דבר רע, מכל ניבול פה ולשון הרע ודברים מיותרים שהרי פיותיהם של תלמידי חכמים הם כלי שרת שאסור להשתמש בהם לדברים אסורים.

מורי ורבותי אנתנו נמצאים במצב זה לפני ביאת המשיח, כהיום שרוצים בגלוי כל כך את התפשטות כח הסיטרא אחרא, שיש להם חוצפה להחטיא כ"כ בפומבי וגסות בלי התחשבות כלל עם התורה, זה מראה לנו שסוף סוף אנו קרובים מאד לישועה של מלכות בית דוד, משוד עניים אבקת אביונים - עתה אקום יאמר ה', אין לנו צדיקים שיבאו מחיות וללחום כנגד הישועות ועבור כבוד מלכו של עולם, בודאי שעת הגאולה קרובה. העיקר זה להתחזק באמונה שלימה, ואמונתך בלילות, במצב הזה של גלות המשולה ללילה, וזה סוף הלידה של התגברות הכי קשה של החושך, ואין לנו התחזקות מצדיקים קדושים שחזקו ידנו, היום אנו עניים ואביונים, והמצב יורד ויורד, אבל אנו נחזיק בחבל שבו החזקנו אלפי שנים בגלות בעקשנות רבה, ולא נרפה בשום אופן. כי מראש צורים אראנו", עמ"י מיוסדים ומבוססים על האבות הק', כמו שאברהם אבינו שיחד היה אברהם, עבר כנגד כל העולם, כולם לעגו וצחקו ממנו ובוזוהו, וגרשוהו מא"י כמו שנזכר בראשונים ובמדרשים, אבל הוא לא התפעל, והמשיך להכריז בכל העולם: "ה' אלוהי ה' אחד" ו"ואין עוד מלבדו", ובסופו של דבר כולם הכירו בגדולתו וחשיבותו, וכל מלכי מזרח ומערב השכימו לפתחו. גם היום לפני הגאולה והישועה הכל מוסתר בתכלית, הסתר בתך הסתר, אפילו הבעש"ט הקי' פחד להיות בזמן זה.

שמעתי מאבי זצ"ל שהיה תמיד אומר בשם רבי ברוך ממזיבו"ו זיע"א שיבוא תמיד לפני ביה"מ נצטרך לפרש את הפסוק: "על כן לא ינרא בהמיר ארץ" שאפילו 'בהמיר ארץ' - כל העולם יתמיד ויכפרו, אבל אני שאמר חזק באמונת. אין להתפעל מכל העולם כולו, אשרי מי שמתחזק כהיום הזה. אמונתך בלילות, לא יודע שום דבר, אבל הולכים עם הקב"ה באמונה שלימה וסמוכים על הבטחת השי"ת שלא יעזבו ולא יטשנו, ויתמיד לצנח נישאר העם הנבחר שלו. ובזכות זאת יגלה לנו הקב"ה: "כי עין בעין יראו בשוב ה' ציון", בזכות שמירת העניים, ששם כל הקדושה. ולא להכניס שום תועבה לעינים ולמחשבה. אשרי המתחזק, שגמנה על המעט המתגברים כנגד כל הנסיונות, שום דבר לא נעלם מעיני ה'. במצאי שביעתי את דוד בא, והחודשים תמו ואב שבחם היה החורבן הרי זהו הזמן המסוגל לגאולה השלימה. הי"ר שה' ירחם על פליטתנו וישלח לנו את משיח צדקנו עם אליהו הנביא שהוא פנחס שהיה איש בודד שיצא לקנאות קנאת ה' צבקות פנחס להסתכל על כלום, כתוב בזוה"ק שמי שמקנא על קנאת הברית, הוא חשוב מאד מאד למעלה. ה' יעין עלינו ויזכנו לעשות תשובה שלמה מתוך שמחה ורחמים ולקבל פני משיח במהרה בימינו אמן.

הרב דניאל עשור שליט"א

היות והרב שהשתתף בעצרת לא הסיק לישא את דבריו, והיה בפיו מסר חשוב לפרסם לציבור, נתבקשו להעביר את תמצית המסר בקצרה, מסר חשוב ונחוץ ביותר שכל אב ואם חרדי חייב לדעת וגודל האחריות לשמור על הילדים מהסכנות הנוראות האורבות להם, שלא נדע. והרי קיצור הדברים:

יש מצב פה של רשעים גדולים, כמרים או מסייונים עובדי השטן, משופעים בממון וכח. והרשעים האלה, בשנים האחרונות הצליחו לחטוף הרבה ילדים בשכונות חרדיות בארץ, ובעיקר בניס, מן החרדים ומגני-הילדים ע"י פיתוי של ממתקים או אומרים שאמא שלהם אותם להביא אותו הביתה וכו'. מביאים אותם למקומות מסתור מתעללים בהם במעשים הכי שפלים שרק יכול להיות. אי אפשר בכלל לתאר את זה. ואחר כך מפתחים אותם בצורות קשות ביותר לפני שמחזירים אותם הביתה, ומזוהרים אותם שיהרגו אותם אם הם רק יפתחו את הפה.

והילדים האלה שבורים לחלוטין, עם בעיות נפשיות קשות. זה מה שהם רוצים: הם רוצים לקלקל את הקדושה של עם ישראל. זה מה שהם רוצים לעשות. וזה כבר מתמשך שנים, ולפי אלה שמתמצאים היטב בדברים זה נוגע כבר ליותר מאלף ילדים! ואנתנו צריכים לשמור על הילדים שלנו. המנהלים בתלמודי התורה לא זשים, זה לא מעניין אותם, כשהורים באים אליהם ומספרים - זה לא מעניין אותם. כשהולכים למסטרה - לא מעניין אותם. למה? כי זו תוכנית! זו תוכנית לקלקל את הילדים שלנו. הורים! שימו לב היכן הם הולכים, למדו אותם והזהירו אותם שלא ללכת או ליצור שום קשר עם אדם או אשה בלתי מוכרים. אפילו בחזות חרדית. לוא שהילדים יהיו תחת השגחת מבוגר בדרכם ללימודים ובחזרה, בהפסקות ואחרי הלימודים.

מכיון שמדובר באנשי פשע מסוכנים, יש להתאגד יחדיו וללכת בקבוצה לבני השכונות ולספר את הדברים, ולא להשתיקם ח"י, כמו כן להתארגן בסייע משפטי-מקצועי כדי לראות שהתולדות יופללו כראוי, ולא להניח לנושא לרדת מסדר היום, שילחו מתכתבים והתקשרו לעסקני השכונות, למנהלים, לרבנים ולכל מי שיכול להיות בעל השפעה בענין, כי בנפשנו הדבר. מדובר בפיזוק נפש ממש, וישנה השתקה מכוונת ובורה מצד הרשויות למאות המקרים שהתרחשו בתקופה האחרונה.

נישא תפילה למרום שהקב"ה ישמור על ילדינו מכל מכשול ומכל פגע רע, ואין פרוץ ואין יוצאת ואין צוונה ברחובותינו ובזכות תמימותם של תינוקות של בית רבן ישלח ה' את משיחו לגאלנו בקרוב. אמן.

הרב אהרון צבי רומפלר שליט"א

אנשים שפולטים מה הצורך במחיות נגד אנשים כה שפלים, מדוע עלינו להתייחס אליהם בכלל, הלא הם לא מתחשבים בנו כלל. אשר על כן אני רוצה להסביר ולבאר שני יסודות שנוחץ לדעת. א. כל דבר שקורה ונעשה בעולם על ידי בני אדם בעל בחירה, עושה רושם לא רק בעולם הזה אלא בכל העולמות, האדם נקרא 'מדבר' אף שגם בעיניו של להם סוג של דיבור, כמו שמוזכר בגמרא 'שיחת עופות', כל האדם יש לו כח להפעיל בדיבוריו את כל חלל העולמות עד הרקיע השביעי, ובפרט אם הם מזרע ישראל. ובפרט אם עושה זאת יהודי שיש לו שורש, שהוא בא מזרע אברהם יצחק ויעקב. כל אדם שכהי יש לו שמחה ואפילו שהוא נכרת מנשמתו בשביל עוונותיו אבל בכל זאת נשאר בו 'שיריים', 'רושם' מן הנשמה שהיתה בו פעם, וכל מה שהוא פועל זה עושה רושם על מעלה בכל העולמות העליונים, ולכן כאשר אנשים אלה עושים דברים מתועבים, הם מלכלכים את חלל העולם הרוחני, ולכן עלינו למחות ולחטטע על זאת. ב. יהודי צריך לדעת שהוא צריך להיות 'אכפת', ולא 'אגואיסט'. אגואיסט זה מידה מאד גרועה עבור היהודי. בפרשת ניצבים נאמר: 'יפן יש בכם שורש פורה ראש ולענה, והתברך בלבבו לאמר שלום יהיה לי כי בשרירות לבי אלך', לדברי האור החיים הק' מדובר על אדם ששומר תורה ומצוות אלא שאיננו מרגיש חוש של אחריות וערבות עבור אחיו שגם הם יהודים ויכלו בדרך נכונה, והוא לא רוצה להכנס בברית הערבות שעל זה מדובר שם בפרשה, וע"ז נאמר שם ביטוי מזעזע: 'לא יאבה ה' סלוח לו', אפילו שהיה הקב"ה חפץ בשיבותו של רשעים ולא במיתות, כמש"כ בתפילה: 'הרוצה בתשובה', וכי לא אמתות במות רשע, כי אם בשובו מדרכו וחיה, אבל אדם כזה שפל שאין לו שום רגש של ערבות כלפי הזולת - לא יאבה ה' סלוח לו. ולכן כאשר האנשים השפלים הללו עושים מצעד כזה ברחובה של עיר, זה צריך לכאוב לנו עד מאד עבור הרשעות הזאת, כי זה עושה צער גדול בשמים, ההשחטה, הטינופת הגרועה הזאת. אסור לאדם להתעלם מדברים שקורים בעולמו של הקב"ה, בפלטרין של מלך, איך אדם יכול להיות רגוע ואדיש שם איכפתיות ממה שנעשה, הרי זה ההיפך מכל מהות היהודי, שצריך לכאוב לו כבודו של בורא עולם וכבודו של המלך. אך כיום הדור כל כך נמוך, והמושגים כל כך מעוותים כמו 'חולים', 'ניכס' לא מסוגלים להבין יסודות כל כך פשוטים ובסיסיים

ביהדות, ויש רק מעט אנשים שיש להם רגש לזה. יש בתקופה שלנו תופעות אימונת של התעלוליות בילדים, לא בשביל התאווה שלהם, אלא מאהבת הרוע, אנשים כה סאדיסטים, חוטפים ילדי ישראל והורסים את נשמותיהם. ויהודים חרדים שומעים על כאלה דברים, אבל כמה אנשים באמת דואגים ואכפת להם על ילדי ישראל? כי כאלה שמגלים אכפתיות רק על בני משפחותיהם, ולא דואגים על הכלל, זה לא מזועזע אותם, זה לא הביזנס שלי, הירחם. אבל ההרגשה של יהודי אמיתי שהתורה הקי טובועה בלבו, כתובה על לוח לבו, שאכפת לו על הכלל, שהוא מוכן להסתכן בנפשו בשביל הצלת הכלל. אך זה שיהודי מתעלם מצרת הכללי! הדבר דומה לשריפה שפורצת בעיר ואדם חושב אך ורק איך להציל את רכושו, לא אכפת לו כלל שהעיר כולה נשרפת. איזה מידה גרועה היא זו. וזה המצב בדורנו לדאבון הלב.

אנו נמצאים בבירור בתקופת אחרית הימים, רק אדם שהוא גם ואין בו עדינות ורגישות, יכול שלא לראות שאנו על סף סוף העולם. כל מי שהינו בעל רגש יכול להרגיש זאת בבירור. זה פה פלאים שעוד לא הגיעה הגאולה השלמה, לפי המצב של המש עשרה השנים האחרונות – אין בכלל אפשרות לעולם להתקיים. ובאמת מה שהגאולה לא הגיעה זה נסי! זה מחמת עיכוב שהקב"ה במוחזק מעכב כדי שנספיק לחזור בתשובה שלימה. כמה מצחיק ומגוחך הדבר שאנשים עושים כנגדו לשרע-עשרים-שלושים שנה! זה ממש כמו שאדם נכנס לביתו של אדם גוסס והוא בונה לו תכנית היסוד לעוד חמישים שנה, שטות גמורה! בודאי שהעולם לא יכול להתקיים כל בלי הגאולה השלמה. והנה באומים הללו שהגאולה כבר צריכה להגיע רק יש עיכובים ומניעות – בודאי שהתביעה עלינו גדולה יותר בכך שאיננו משתדלים להביא אותה. אבל אפילו בשאר האומים אמרו חז"ל כל מי שלא אכל נבנה המל"ק בימיו כאילו נחרב בימיו. הנביא מתלונן: מדוע אין חולה מכם עלי, מדוע באתי ואין איש, כל אחד לדרכו הלק, ולבצע פנה?...! אדם שאכפת לו רק מצרכיו האישיים בלי לחשוב כלל על כבוד שמים, מסתכלים על כך למעלה בקפידה רבה, הוא ממש כמו בהמה, שמעניינים אותה רק צרכיה. בודור שלנו לצערנו יש הרבה אנשים שחיים כך, בלי מחשבה ובלי התבוננות על מה באו לעולם.

יש היום צרות אימונת קשות בין גשמייות ובין ברוחניות, אך אדם לא מודעניע! אף הוא לא מגלה התחשבות והתרגשות! מנין שהוא כמו נכה בנפשו, פגוע מח. אין זה אדם נורמלי. וזהו המצב. היום רובא דרובא שרויים בתדמיה עמוקה, כמו שצרכים, ללא התבוננות. וזה משיפע כל כולם. ולא אנתנו רואים דברים כ"כ גרועים, ולא מתרגשים ולא מודעניעים – הרי בסופו של דבר עלול הדבר לפגוע בנו. זה הרוע של עמלק – הקרירות. 'אשר קרך בדרך', שקירי את האמנונה מבני העולם לאחרי יציאת מצרים, כמו המשל הידוע של 'הקפיצה האמבטי', זו הקליפה שיש למחות אותה בכל כוחותינו מתוך לבנו. היום כמעט שאי"ל להיות שמור מלאות את כל החטאים, זה טופח בפנים. והתרגלותו והכפנתו להיות אדישים, ה' ישמור. מי שמרגיש קרירות לדברים שכאלה – צריך לדאוג בעצמו שנקנסה בו קליפת עמלק. החוץ הוא פסק הלכה לאדם ששאל אותו שאם ילך לצבא הוא יודע שהוא לא יעבור עבירות, אך הוא יתקרב, ועל כך האיש החוץ איש: 'התקררות – זה יתרג ואל יעבור', והוא שאלו שלשלת העבירות החמורות שעליהם בלבד נאמר 'יתרג ואל יעבור', אלא שיש שורש הרס כל התורה כולה, ובסוף הוא יעבור אף על ג' החמורות.

יש בינינו כיום הרבה עמלקים שהורסים נשמות הצעירים. כל מה שמזדמן לנו לראות יש בזה מסר עברוני. אם אנו רואים את המציאות של התופעה הנוראה של 'מחבלי הנשמות', חוטפי הילדים שהורסים את נשמתם באכזריות שורן, סימן שיש גם בינינו תופעות כאלה, הדבר הזה לא קורה. אדם אנונימי אלו לו מתביישים ומתגאים בבהמיותם, עד כדי כך ירדו מאנושיותם – אזי ראשית, אם שנתק זה מסוכן עברוני, ושנית, עלינו להבין מכם שאילו לא היה בינינו סוג הפגם הזה – לא היה מזדמן לנו לראות את השחיתות הזאת. מרמזים לנו שגם אנתנו לא בסדר. זו נועד לעורר אותנו, לתת לנו רמזים שנספיק לחזור בתשובה טרם יהיה מאוחר.

גם טרם מלחמת העולם השנייה, הנאצי ימ"ש צעק במשך שנים שהוא רוצה לבלות את היהודים אך היו אומרים נו, הוא כבר ראש ממשלה שנים רבות ולא קורה כלום, אז מה יש להתרגש?! בוינה היכן שהיו גרים הורבי בילדותם, היו הגויים מכבדים בדרך אלה שתי יהודים מבוגרים. אך בלילה אחד, ליל הבדולח – הכל השתנה. היהודים נחשבו בעינינו כמו תרנגולים, שחבו אותם לשחיטה והתעללות בלי שום התחשבות. בן לילה היה התחפף. וכך היה בכל מקום אליו הגיעו הנאצים וכבשוהו, וגם כיום יש המון אנטישמיות עם שנהא אדירה ליהודים, וזה נשם שמהם מתאפקים, ה' ישמור כמו יהיה כשיושר מהם הרסן. יש סכנה גדולה למלחמת עולם שלישית – אז למה אנתנו אדישים! אנשים צוחקים: 'כבר עשרה שנה שיש שמדברים על זה', אך מה זה חמש עשרה שנה! נח שהיה על המבול מאה ועשרים שנה. לא היתה שום תקופה בעולם שהעולם הגיע להשחתה ושבסוף לא הגיעה הפורענות. כלל ישראל סבל כל כך הרבה בהיסטוריה – אך זה שלא לומדים את המבול...!?

הספר הזה שמד גמור! והכל עשה בשביל כסף. כמו התכנית 'עוז לתמורה', ושירות לאומי למדינה ובקשתנות בבתי אבות וכדומה, ועוד פרצות אימונת היותה, ה' ישמור. הביאו את אחד מגדולי שונאי הדת וגזירי הגזירות ומקבלים את מניו בסמינרים בכבוד מופלג. באזו פרצות, איזה קלקול איום נורא שנתנים כבוד

לרשעים. כמו כן הביאו את נשיא המדינה לבקר בתלמוד תורה, והורו לילדים להיפוע לכבודו בבגדי שבת, ה' ישמור. בחורים חרדים היכו יחד עם שוטרים את אלו שומעים על פריצות הדת. אך בשביל האינטרסים שלהם הם השתוללו בפראות. וגם בחו"ל קורים דברים כאלו. מכבדים את הרשעים וממלמדים את המתחכנים לכבוד אותם. באנטורופ הנחו את הילדים בבית ספר חסידי לא ללול במפקחת שהגיעה עם שתי וערב גדול על גופה, שמא זה יהיה עלול להיקל לתקציבתי.

היום יש גישה עקומה בהשקפה, שצרכים למצוא חן בעיני הרשעים ולא בקרא אצלם קידוש השם, וכאשר לא מכבדים אותו והוא לא מרוצה זה נקרא אצלם חילול ה', נהיה אצלם חלוקה חדשה, אסור למחות על פרות בענייני הדת, כי זה הלכה ה'. איזו עקמונות! הספורנו (בראשית י"ח כ"א) מבאר כי באנשי סדום לא נמצא אף אחד שמחה נגדם לכן נגרז דינם כלליה. זהו חילול השם כשלא מוחים על כבוד שמים! ורבינו יונה בשער ד' כתוב כשלא האדם יתמוך באמת ויחזק אנשיו – זהו קידוש השם, ועי"ז יתכפר למי שחילל ה' בלי צורך ביסורים ויום המיתה.

מה נאמר ביום הדין בעת ביאת משיח השם, כשישאלו אותנו מדוע כולכם שתקתם? וק"ו! אם יש זלזול עצום בכבוד ה' במוצב שכזה שיהודים צועדים במצעד תועבה, בעולם הם נחשבים כיהודים, איזה חיל הוא זה כשכולם שותקים!

בכל יום ויום מתחדשים מלחמות נגד היהדות. כל יום פיצה חדשה וקלקול מחודש, בחינוך, בגנים, בסרטי פריצות, טיולים רפועים, התבוללות עם החילוניים, מלונות, השתלמויות, וכו', אני יכול לספר לכם סיפורי זווהה בלי סוף מקלקולים שקורים בערים חרדיות ומוסדות חרדים, 'צרות' האחרונות שמכות את הראשונות. ומה אנתנו יכולים כבר לעשות? אבל אם אנתנו צווקים מנאב לב – הדיבורים שלנו עולים עד לשמים, כל אנה עושה רושם בעולם העליון ומה מלבטלים הגזירות. יש כיום שואה רוחנית גרועה באלפי פעמים יותר מהשואה שהיתה לפני שבעים שנה. זו מציאות שה' מסר בידינו שאנתנו עומדים בחזית, במלחמה פינים אל פנים! עם הסיטרא

פחת היה דוגמה של אדם פשוט שהציל את כלל ישראל במחאה שלו, מתוך מסירות נפש, ולכן הוא היה המלאך המבשר את הגאולה, כי זכותו היא המביאה את הגאולה. גם כיום יש עיכוב מיוחד למנהיגים שרוצים לפעול באדישקייט, וכיום מי שרוצה לפעול – חייב להיות איש פשוט. והסיבה לכל זה היא כי זהו התיקון שלנו היום, בשביל להציל אותנו מכל הפגמים שהיו בלגולגלים הקודמים שלנו. במצבים הקודמים היו לנו פגמים כאלו, אך בזה שנילחם על כבוד ה' נזכה לתקן את כל מה שצריך לתקן שלימותי. מי שיצא להלחם בעד היהדות – בזאת נמחל לו על מה שהוא פגם. הספורנו אומר שדי באדם אחד שמוחה בגלוי בשביל להציל את כל העיר, וק"ו הדבר שיעיל את עצמו ויביא אותו לתיקון מושלם, ובזאת הקבי"ה יזכה אותו במצב הזה כדי שנוכל להגיע לתיקוננו השלם. ועי"כ נזכה בעי"ה להכלל בגאולה השלמה שתבוא במהרה בימינו אמן.

הגאון רבי יעקב עדס שליט"א

היום זה יום הירצייט של רבינו האוה"ח הקדוש זצוק"ל. בנוסח התפילה הידועה של האוה"ח הקי הוא כותב: 'כי קשה פרדתך ממנו כפרידת נפשנו מגופנו' כל הוא כותב על הקב"ה. הכוונה כאן היא עמוקה ביותר. בפירושו של האוה"ח על התורה בתחילת פרשת אחרי מות על הפסוק 'אחרי מות בני אהרן בקרבנם לפני ה' וימותו'. ומסביר 'האוה"ח שהם נפטרו מבח הדבקות, ביות נשיקה. ומסביר 'האוה"ח שהם הרגישו בשעת אבידת הנוראה את אשר קורה. כי שבועה שאדם מדבק את עצמו בה' יתברך באותה שעה הוא מקבל חלק חדש של נשמה של היה לו מלפני כן. נדב ואביהו הרגישו את תוספת האור הזו, והם ידעו וחשו שהם הם משמשים בדבקות – האור יתחזק ויתחזק עד שהנשמה תהיה מוכרחת להיפרד מהגוף. והם העדיפו שהנשמה תיפרד מהגוף מאשר הנשמה לנשמה תיפרד מהנשמה. וזהו כוונת תפילה זו: 'כי קשה פרידת ממנו כפרידת הנשמה מהגוף'. אנתנו אומרים לה' יתברך שקשה לנו הפרוד ממך כעצר הפטירה. הגר"א אומר שזהו ענין הגלות, החורבן והגלות עניינו שהשראת השכינה השתלקה מן המקדש. כשהיה החורבן זה היה כמו שכינה של מיתה, וכמו שיש יציאת הנשמה מן הגוף כך יציאת הנשמה-לנשמה מתוך עם ישראל, ואנתנו צריכים להתחזק בעבודת ה', שעיי"ז אנתנו מביאים על עצמינו ועל כל עם ישראל את השראת השכינה שזה כנגינת הנשמה אל הגוף. כתוב בספר ישעיהו: 'ושבת מות המלך עזויהו וראאה...'

וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש ה' צבקות, מלא כל הארץ כבודו...! פה נמצאת אמירת הקדושה. הנביא בסוטה דף מ"ט ע"א אומרת שהעולם עומד לאחר החורבן על 'קדושה דסיידרא' ועל הקדיש 'על ישראל' שאומרים אחרי לימוד ארתא. והנה אם נתבונן מתי נאמר נבואה זאת, תחת הוא כזה. זהו קרה 'בשנת מות המלך עזויהו'. רש"י מבאר בשם חז"ל שלפי החשבון זה לא היה השנה שמת בה עזויהו אלא שאו הוא נתייה מצורע, כפי שמסופר בספר דברי הימים על המלך עזויהו שעם כל זה שבשאר הדברים הוא היה צדיק אך הוא נכשל בכך שרצה להקטיף סטרות בבית המקדש, והוא הוזהר עיי' הכהנים שזה דבר שמותר רק לכהנים אך הוא התקשק להכנס ומיד קיבל צרעת, ומאז הוא ישב וביית החפשיית, מקום הסגר מצורעים עד סוף ימיו, ובינת חפשיית מלך תחתיו. ובאותה שעה היה רעש אדמה אדיר בעולם כפי שמתואר בבניא תרי עשר, זה היה הזעזוע שזדעזע כל העולם כולו על

בזיון וחילול הקודש שאיש זר, מלך ישראל, נכנס למקום המקדש, והי חילול ה' נורא שמלך ישראל, עומד להכנס למקום המקדש נגד ה', ועל כך זדעזוע העולם.

והנה באותה שעה ובאותה העת ישעיהו הנביא קיבל את אותה נבואה נוראה. הרי שאנו רואים אנו שדוקא באותו זמן, כשעז הטומאה התגבר הכי חזק – הרי צד הקדושה נגדו התגבר גם כן בצורה הכי חזקה. ויתירה מכן, הנה עזויהו המלך הרי היה בנו של המצריה מלך יהודה, כדאייתה בספר מלכים, הוא היה בן אחר בן עד דוד המלך. וכדיאית היה בנו של אמוץ, וכפי שכתוב בפי"ק דמסכת מגילה ובפי"ק דסוטה אמוץ אבי ישעיהו ואמציה אביו של עזויהו אחים היו. אי"כ ישעיהו ועזויהו היו בני דודים, בני המלכים בן אחר בן עד דוד המלך עד שלמה המלך שהיה בן אחר בן עד יהודה בן יעקב ע"ה, זרע קודש. ודוקא באותו הזמן שאחד מהם נכשל בפרהסייה בחילול ה' כה גדול – הרי השני קיבל את הדרגות הנוראות והעצומות. וכן כתוב בגמ' מסכת סוכה דף נ"ב. 'כל הגדול מתברו יצרו גדול הגמ', ככל שאדם יש לו נשמה יותר גבוהה – היצר הרע שלו יותר גדול, ומבאר זאת הרש"י על עץ חיים שער כ"י שבאותו הזמן שהוא מקבל תוספת נשמה מה הצד השני מקבל תוספת. ואומר הגר"א בניאורו לתיקוני הזוהר דף ע' שדבר זה קורה לא רק בן אדם לאדם כשיש תוספת שייצרו גדול הימנו, אלא גם בן זמן לזמן, שככל שהזמן יותר גדול וקדוש, ח"ו עלולה להיות יותר התגברות לצד השני. הדבר פועל גם באופן דר-סטרטי בצד ההפוך. שכאשר הצד הרע יותר גדול וחזק, יותר מתגבר, הרי באותו הזמן אנתנו יכולים להגיע לדרגות יותר גבוהות. ואי"כ כאשר לצערנו ה גדול הפושעים עושים מה שעושים – זה הזמן שבו אנתנו יכולים להגיע לדרגות גבוהות.

יום ט"ו בתמוז זהו היום של השיא הגדול שיש רבנו הגיע אליו, שהרי משה רבינו מיום ליום נתעלה יותר ויותר, וביום ט"ו תמוז כבר קרה הפגם של מעשה העגל וביום י"ז חושלם העיון, אי"כ יוצא שיום ט"ו הוא היום האחרון לימים של העליה ללא הירידה. זו הסיבה שהרשעים בחתו ביום זה. עלינו לקבל על עצמנו בלי"נ להתקרב אל ה' יתברך בכל ליבנו ובכל נפשנו - עיי' כמה שיותר עמל התורה, כמה שיותר עמל התפילה, שזה יהיה כמה שיותר קרבת ה'.

כתוב בתוה"ק בפרשת ניצבים "כי המצוה האתה היא, אנכי מצוה היום לא נפלאות היא ממך ולא רחוקה היא, לא בשמים היא לאמר מי יעלה לה שמימה ויקחה לנו וישמענו אותה ונשמנה, ולא מעבר לים היא לאמר מי יעבור לנו אל עבר הים ויקחה לנו וישמענו אותה ונשמנה, כי קרוב אליך הדבר מאד בינך ובלבבך לעשותו": כאן אומרת לנו התורה שיש דברים שאדם טוען שהרשעים היא, שזה מעל הטבע, וזהו החלק החמישי של התורה, הסוד הפנימי, שאין שום אפשרות להשיג את זה, אומרת על כך שהתורה יש עי"ז עצה: 'כי קרוב אליך הדבר מאד, בפיך ובלבבך לעשותו', הדחינו שבתורה שני מצוות שהם מתקיימים בפה עם הלב, התורה והתפילה, התפלל עם הפה ומכל הלב, מעומק הלב, ותלמדו תורה עם הפה ומעומק הלב וזא: 'הכל קרוב', כל המדרגות הכי גבוהות נהיות קרובות, כי ה' יתברך נמצא בכל מקום, אלא שאנתנו צריכים להתקשר אליו ולהתחבר אליו עיי' תפילה ותורה בכל לבנו ובכל נפשנו.

אבל אם מספיק רק העשה טובי אלא צריך גם יסור מרע. סור מרע ועשה טוב בקישש טובי אלא צריך גם יסור מרע. סוף פרק ה' דמסכת אבות, בן הא אומר לפיכך צערה אמרתי, לפי הצער כל השכר, ומינין שקוים לאדם להמנע מעבירות הוא הרבה יותר קשה מאשר לקיים מצוות לכן רוב השכר הוא על זה. ובעל המאמר הזה הוא בן ה"א הי"א, שזה רומז למה שאומר מהרמחי"ל על החלק החמישי של התורה שבי"ח קשה להשיגו, אז איך זוכים לו? לפי הצער – השכר. ככל שהאדם יגע ועמל, שזה משרב את הקליפות והמקסיים, וכן ככל שהאדם בוחה ומתפלל על כך.

החפץ חיים זצ"ל בספרו 'מופת הדתי' פרק עשירי מביא זוהר שיש שתי קומות בגן עדן ולקומה התחתונה של הגי"ע זוכים עיי' המצוות, הקלומה העליונה של גן עדן זוכים כ"ה **הכוונות והרצונות**, זה מבהיל על הרעיון כמה גדול הוא כח הכוונה והרצון. וכך דף מבאר בספר 'לשם שבו ואחלמה' (חלק הדעי"ה, כרך ב' דף ל"ח טור ד') שאפילו אם אדם ילמד את כל התורה, ויקיים את כל המצוות, ויתפלל את כל התפילות, יזהר מכל העבירות, והכל יעשה עם כל הכוונות – של הקבלה – אבל אם אין לו את התשוקה הפנימית אל ה', של התשוקה הפשוטה שאין לה מילים (כלשון בעל השלם) אם התשוקה האתק אל ה' לא מלווה את התורה והמצוות שלו – הרי שהוא מתקן רק בעולמות נמוכים ולא בעולמות היותר גבוהים. יוצא אי"כ שיעקר השכר של האדם בעולם הבא הוא תלוי במניעת התשוקה הלא טובות. שטרות המחשבה, הדחינו על דברים טובים שהוא לא חושב. איך יתכן הדבר?! אכן כן הוא, שהרי אלמלא החטא הרי האדם הראשון היה בדרגה הכי גבוהה שישה בעולם, שיא השלמות. ומה שמפריע להי פגם העוונות, ולכל אם יש כפרה שלמה של העוונות זהו שיא הדרגות. לשמור את הנשמה בטהרתה – זה הכל.

עלינו לדעת שהנשמה שלנו טהורה, ושעלנו לשמור עליה בטהרתה, ושאפשר לזכות לזה אפילו למעלה מן הטבע, כי קב"ה פועל הכל והוא הכל יכול. לכבוד הי"א' של רבינו האוה"ח הקי נחזור ונאמר את התפילה שלו, והי יעורנו שנוכה כולנו להתקרב להשי"ת כמה שיותר, ולהתחבר לתוה"ק, ולזכות כולנו לבנין ביהמ"ק בב"א עיי' משיח צדקנו אמן.

*** לזיכוי הרבים ניתן להעתיק וצלצל * ניתן לקבל חיים עלונים לחיוב הניענות והקדושה. * טלפון: 0548-120-948 ניתן לשלוח את העצרת בטל. 077-263-8855 שילוחה 48.